

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Cpr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209199
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118209199.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne L. L. V., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. F. XXX, XXX XX F., právne zastúpenej JUDr. Petrom Derevjaníkom, advokátom so sídlom Kamenárska 17/A, 821 04 Bratislava, proti žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu škody, taktó

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 4.650,90 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 32,88%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa, žalobou podanou na súd dňa 28.8.2012, sa domáhala náhrady mzdy za obdobie od 15.02.2010 do 31.08.2012 v celkovej výške 27.380,16 eura s úrokom z omeškania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 11C/79/2010 je vedené súdne konanie o neplatné skončenie pracovného pomeru, kde účastníkmi sú na strane žalobkyne Bc. Marcela Engelová a na strane žalovaného spoločnosť KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava. Z právnej opatrnosti, aby nedošlo k premlčaniu nároku žalobkyne na náhradu mzdy z dôvodov neplatného skončenia pracovného pomeru, je žalobkyňa nútená podať žalobu o náhradu mzdy. V prípade neplatného skončenia pracovného pomeru je zamestnávateľ povinný poskytnúť zamestnancovi náhradu mzdy. Uvedená náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného mesačného zárobku odo dňa, keď zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní a to až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.07.2003 vznikol medzi žalobkyňou a žalovaným pracovný pomer. Dňa 09. 02. 2010 bola žalobkyňi doručená doporučená listová zásielka označená ako „okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce“ zo dňa 04. 02. 2010. Žalovaný žalobkyňu ku dňu 09. 02. 2010 odhlásil ako zamestnanca zo Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov a zo zdravotnej poisťovne - UNION poisťovňa, a.s. pobočka Prešov. Žalobkyňa je odo dňa 05. 02. 2010 práceneschopná, pričom potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti bolo doručené žalovanému na pobočke v Prešove. Podaním zo dňa 15. 02. 2010 žalobkyňa oznámila žalovanému neplatné skončenie pracovného pomeru, trvanie pracovného pomeru v súlade s doposiaľ platnou pracovnou zmluvou. Žalobkyňa listom zo dňa 15.02.2010 oznámila žalovanému neplatné skončenie pracovného pomeru, trvanie pracovného pomeru v súlade s doposiaľ platnou pracovnou zmluvou a žiadala o pridelovanie práce v súlade s pracovnou zmluvou. Žalovaný na výzvu nereagoval a žalobkyňi neumožnil nástup na výkon práce. Žalobkyňa podaním zo dňa 19. 03. 2010 vyzvala žalovaného na doplatenie pracovnoprávnych nárokov, opätovne mu oznámila neplatnosť skončenia pracovného pomeru a žiadala vyplácať priemernú mesačnú mzdu do skočenia konania o určenie neplatnosti

skončenia pracovného pomeru. Pri výpočte výšky náhrady mzdy žalobkyňa zohľadnila nielen priemerný mesačný zárobok, ale uviedla, že má vychádzať aj z predpokladaného zárobku, ktorý zohľadňuje valorizáciu mzdy, prípadne odmeny, provízie a podobne. Žalobkyňa požaduje náhradu mzdy za obdobie odo dňa doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru a to od 15. 02. 2010 do dňa právoplatného ukončenia konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, ktoré je vedené pred Okresným súdom v Prešove pod sp. zn. 11C/79/2008 vo výške 897,71 eura mesačne.

2. Podaním zo dňa 13.3.2014 žalobkyňa rozšírila žalobu o náhradu mzdy od 15.02.2010 - až do času, keď súd rozhodol o skončení pracovného pomeru - teda do konca mesiaca, v ktorom krajský súd rozhodol o potvrdení rozsudku prvého stupňa o neplatnom skončení pracovného pomeru, t. j. do 30.11.2013. A zároveň si uplatnila náhradu škody pozostávajúcu zo straty na nemocenských dávkach v celkovej výške 7.000,- eur. Uznesením o dňa 3.6.2014, sp. zn. 13Cpr/6/2012 súd zmenu žaloby pripustil.

3. Rozsudkom zo dňa 15.12.2014 súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 33.156,76 eura spolu s rokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 364,23 eura odo dňa 15.03.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.09.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.10.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.11.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.01.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.02.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.03.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.09.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.10.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.11.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.01.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.02.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.03.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.09.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.10.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.11.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.01.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.02.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.03.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2013 do zaplattenia, vo výške 5,5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2013 do zaplattenia, vo výške 5,5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.09.2013 do zaplattenia, vo výške 5,5% ročne zo sumy 728,72 eura odo dňa 15.10.2013 do zaplattenia, vo výške 5,25% ročne zo sumy 728,72 eura odo dňa 15.11.2013 do zaplattenia, vo výške 5,25% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2013 do zaplattenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uznesením zo dňa 4.2.2015 súd opravil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 15.12.2014, č.k. 13Cpr/6/2012 - 128, v časti I. výroku rozsudku, ktorý mal správne znieť takto: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 33.023,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 364,23 eura odo dňa 15.03.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa

15.09.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.10.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.11.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2010 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.01.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.02.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.03.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.09.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.10.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.11.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2011 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.01.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.02.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.03.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2012 do zaplattenia, vo výške 9% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.09.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.10.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.11.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.01.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.02.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.03.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.04.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.05.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.06.2013 do zaplattenia, vo výške 5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.07.2013 do zaplattenia, vo výške 5,5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.08.2013 do zaplattenia, vo výške 5,5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.09.2013 do zaplattenia, vo výške 5,5% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.10.2013 do zaplattenia, vo výške 5,25% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.11.2013 do zaplattenia, vo výške 5,25% ročne zo sumy 728,46 eura odo dňa 15.12.2013 do zaplattenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku

4. Doplniacím rozsudkom zo dňa 13.6.2018, sp. zn. 20Cpr/1/2012, nárok žalobkyne na náhradu škody vo výške 7.000,- eur vylúčil na samostatné konanie.

5. Žalovaná s podanou žalobou na náhradu škody nesúhlasila. Vo vyjadrení k návrhu uviedla, že nárok považuje za neurčitý, keďže absentuje jeho riadne zdôvodnenie a preukázanie, nehovoriac už o absencii čo i len samotného spôsobu vyčíslenia uplatňovanej sumy nároku. Navyše, ak by bol uplatnený nárok aj dôvodný, bol by už aj premlčaný. Žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. Ďalej uviedla, že žalobkyňa bola v súdnom konaní vedenom na prvoinštančnom Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13Cpr/6/2012 právoplatne priznaná náhrada mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru žalobkyne u žalovanej a akékoľvek ďalšie uplatňované nároky z titulu náhrady údajnej škody považuje žalovaná za neoprávnené a nedôvodné. Žalovaná má za to, že zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v príslušnom znení, exaktne stanovuje nároky vyplývajúce z neplatného skončenia pracovného pomeru, pričom ich rozširovanie, resp. kombinovanie s inými druhmi nárokov považuje za nedôvodné.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 17.1.2019 poukázala na článok 9 Zákonníka práce a ustanovenie § 17 ods. 3 Zákonníka práce. Pracovnoprávna teória opakovane zdôrazňuje ochrannú funkciu pracovného práva. Ochrana slabšej strany je stále základným a najdôležitejším cieľom sledovaným pracovným právom, vo svojej podstate ide o *raison d'etre* (zmysel existencie) samotného pracovnoprávneho kódexu a nadväzujúcej právnej úpravy. Zákonník práce zakotvuje zvýšenú ochranu zamestnanca v prípade neplatnosti právneho úkonu. Následkom neplatnosti právnych úkonov možno založiť nielen pracovnoprávnu, ale aj administratívnu či trestnoprávnu zodpovednosť. Neplatnosť právneho úkonu v pracovnom práve môže byť zároveň základom pre vznik nároku na náhradu škody (§ 17 ods. 3 Zákonníka práce). Zamestnávateľ zodpovedá za škody spôsobené zamestnancovi protiprávnym konaním. Ide o objektívnu a bezvýhradnú zodpovednosť, ktorá sa uplatňuje vtedy, ak nie sú dané všetky potrebné zákonné predpoklady na osobitnú zodpovednosť zamestnávateľa. Zákonník práce nepripúšťa ani exkulpáciu ani liberáciu zamestnávateľa. Právny nárok zamestnanca na náhradu škody vyplýva

expressis verbis z pozitívneho práva - Zákonníka práce. Neplatným okamžitým skončením pracovného pomeru (neplatným jednostranným právnym úkonom), ktoré právoplatne konštatoval Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 11C/79/2010-299 zo dňa 19.01.2011 a Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2CoPr/21/2012-360 zo dňa 25.09.2013, sa žalovaná zároveň dopustila protiprávneho konania pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s ním, keďže porušila príslušné ustanovenia Zákonníka práce upravujúce skončenie pracovného pomeru. V príčinnej súvislosti s neplatnosťou okamžitého skončením pracovného pomeru žalovanou v zmysle § 17 ods. 3 Zákonníka práce ako aj protiprávnosťou konania žalovanej v zmysle § 192 ods. 1 Zákonníka práce vznikla majetková ujma vyvstávajúca z neuhradených odvodov za obdobie odo dňa doručenia neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru (09.02.2010) až do dňa platného skončenia pracovného pomeru dohodou (30.04.2015) a zo straty na nemocenských dávkach pri dočasnej pracovnej neschopnosti z dôvodov neuhrádzania odvodov zamestnávateľom.

7. V podaní zo dňa 7.5.2019 žalobkyňa špecifikovala nárok, keď uviedla, že sa domáha priznania nároku na náhradu škody za obdobie od 18.07.2013 do 30.04.2015 (vrátane), kedy bola počas trvania pracovného pomeru dočasne pracovne neschopná. Neplatným okamžitým skončením pracovného pomeru (neplatným jednostranným právnym úkonom), ktoré právoplatne konštatoval Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 11C/79/2010-299 zo dňa 19.01.2011 a Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2CoPr/21/2012-360 zo dňa 25.09.2013, sa žalovaná dopustila protiprávneho konania pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s ním, keďže porušila príslušné ustanovenia Zákonníka práce upravujúce skončenie pracovného pomeru. V príčinnej súvislosti s neplatnosťou okamžitého skončenia pracovného pomeru vznikla žalobkyni majetková ujma vyvstávajúca z neuhradených odvodov za obdobie odo dňa doručenia neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru (09.02.2010) a zo straty na nemocenských dávkach pri dočasnej pracovnej neschopnosti z dôvodov neuhrádzania odvodov zamestnávateľom. V dôsledku protiprávneho stavu vyvolaného žalovanou (neplatné skončenie pracovného pomeru a neodvádzanie zákonného poistného so strany žalovanej), bola žalobkyňa poškodená na nároku z oblasti sociálneho zabezpečenia (nárok na nemocenskú dávku), ktorý jej nebol Sociálnou poisťovňou vyplatený v situácii keď u nej nastala sociálna udalosť (praceneschopnosť).

8. Podaním zo dňa 22.10.2019 zobral žalobkyňa žalobu späť v časti zaplatenia 2.349,10 eura. V predmetnom podaní vymedzila nárok tak, že v dôsledku protiprávneho stavu vyvolaného žalovanou (neplatné skončenie pracovného pomeru a neodvádzanie zákonného poistného so strany žalovanej) bola žalobkyňa poškodená na nároku z oblasti sociálneho zabezpečenia (nárok na nemocenskú dávku), ktorý jej nebol Sociálnou poisťovňou vyplatený v situácii keď u nej nastala sociálna udalosť (praceneschopnosť). Znalecký posudok obsahuje exaktné vyčíslenie škody, ktorá vznikla žalobkyni nevyplatením nemocenských dávok vzťahujúcich sa k obdobiu od 18.07.2013 do 30.04.2015, kedy bola žalobkyňa dočasne pracovne neschopná v rámci trvania pracovného pomeru u zamestnávateľa - žalovanej.

9. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 27. októbra 2019, sp. zn. 20Cpr/1/2018, návrh na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.6.2018, sp. zn. 6CoPr/2/2018 a právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 61Cpr/10/2018 zamietol, konanie o zaplatenie 2.349,10 eura zastavil, žalobu zamietol a žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

10. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov III. a IV. podala odvolanie žalobkyňa v zákonnej lehote v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Nesúhlasila s odôvodnením rozsudku a považovala ho za nesprávne. V konaní pred súdom prvej inštancie tvrdila a preukázala právne relevantnú skutočnosť, a totiž, že nemocenské poistenie v rozhodnom čase a to od 09.02.2010 do 05.02.2014 netrvalo. Uvedená skutočnosť je rozhodujúca z hľadiska interpretácie a aplikácie § 30 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Je toho názoru, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný vyvolal protiprávny stav, pretože najprv v rozpore so Zákonníkom práce skončil pracovný pomer so žalobkyňou a v príčinnej súvislosti s touto protizákonnosťou žalobkyňu odhlásil zo Sociálnej poisťovne na obdobie skoro 4 rokov (od 09.02.2010 do 05.02.2014). Podľa odvolateľky žalovaný vlastným protiprávnym konaním zapríčinil zánik nemocenského poistenia u žalobkyne, ktoré tým pádom netrvalo v rozhodnom čase 18.07.2013, kedy u žalobkyne nastala sociálna udalosť - dočasná pracovná neschopnosť. Trvanie nemocenského poistenia je základnou podmienkou nároku

zamestnanca na nemocenskú dávku v zmysle hypotézy relevantnej právnej normy, ktorou je § 30 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Žalovaný svojim protiprávnym konaním priamo znemožnil naplnenie predmetnej hypotézy, teda v právnej rovine znemožnil, aby žalobkyni vznikol nárok na nemocenskú dávku, ktorú by mohla Sociálna poisťovňa vyplatiť. Z uvedeného dôvodu je právne bezpredmetné, či by si žalobkyňa uplatnila nárok na nemocenskú dávku v Sociálnej poisťovni, lebo ak by tak aj učinila, tak Sociálna poisťovňa by jej nemocenskú dávku priznať nemohla, nakoľko by sa to priečilo platnej právnej úprave - dikcii § 30 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ktorá vyžaduje trvanie nemocenského poistenia v čase vzniku nároku na nemocenskú dávku. Akcentoval, že pracovnoprávna teória zdôrazňuje ochrannú funkciu pracovného práva. Zákonník práce zakotvuje zvýšenú ochranu zamestnanca v prípade neplatnosti právneho úkonu. Neplatnosť právneho úkonu v pracovnom práve môže byť zároveň základom pre vznik nároku na náhradu škody, pričom ide o objektívnu a bezvýhradnú zodpovednosť. Namietala, že súd prvej inštancie vôbec v odôvodnení rozsudku neozrejmil, na základe čoho si vytvoril právny záver, že rozhodnutie o neplatnosti skončenia pracovného pomeru automaticky spôsobuje spätné trvanie nemocenského poistenia, ktoré predtým zaniklo. V odôvodnení napadnutého rozsudku úplne absentuje akákoľvek právna argumentácia a dokonca čo i len špecifikácia právnej normy, z ktorej súd prvej inštancie odvodzuje predmetný právny záver. Nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Na základe uvedeného navrhla zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni škodu pozostávajúcu zo straty na nemocenských dávkach v celkovej výške 4.650,90 eura, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobkyni sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Alternatívne žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30. novembra 2020, č.k. 22CoPr/2/2020 - 118 zrušil rozsudok vo výroku III. a IV. a v rozsahu zrušenia sa vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v rozhodnutí uviedol, že nárok na výplatu nemocenskej dávky si poistenec uplatňuje na základe žiadosti o nemocenské (II. diel potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktoré vystaví ošetrojúci lekár) v príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne prostredníctvom svojho zamestnávateľa, ktorý vypíše a podpíše svoje potvrdenie. Ak dočasná pracovná neschopnosť zamestnanca trvá menej ako desať dní, zamestnávateľ nemá v súvislosti s ňou voči Sociálnej poisťovni žiadne povinnosti, za prvých desať dní práceneschopnosti vypláca zamestnávateľ zamestnancovi náhradu príjmu, nárok na nemocenské v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vzniká zamestnancovi až od 11. dňa práceneschopnosti. Zamestnávateľ je preto povinný po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje. Bez predloženia žiadosti o nemocenské sa Sociálna poisťovňa nedozvie o skutočnosti, že zamestnanec požiadal o výplatu nemocenského a teda ani nezačne konanie vo veci nároku na nemocenské.

12. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie preskúmať a opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby vo vyššie naznačených intenciách po zohľadnení skutočnosti, že v prípade vzniku škody zamestnancovi v súvislosti s neplatným právnym úkonom, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť. Bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobe v časti o zaplatenie sumy 4.650,90 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody za nezaplatené dávky za obdobie od 18.7.2013 do 30.4.2015.

13. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

14. Žalobkyňa pracovala pre žalovanú na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.7.2003 ako regionálny obchodný zástupca. Mzda bola dohodnutá vo výške 8.000,- Sk po dobu troch mesiacov a ďalej zaručená minimálna mzda a provízia odmena závislá od uhradeného poistného.

15. Listom zo dňa 4.2.2010 žalovaná okamžite skončila pracovný pomer so žalobkyňou podľa § 68 Zákonníka práce z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Listom zo dňa 15.2.2010 prostredníctvom právneho zástupcu, oznámila žalobkyňa žalovanej, že nesúhlasí s okamžitým skončením pracovného pomeru a žiada o pridelovanie práce podľa pracovnej zmluvy. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 19.1.2011, sp. zn. 11C/79/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.9.2013, sp. zn. 2CoPr/21/2012 súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaným zo dňa 4.2.2010, ktoré bolo doručené žalobkyni dňa 9.2.2010 je neplatné a pracovný pomer

trvá naďalej. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2013. Rozsudkom zo dňa 15.12.2014 súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 33.156,76 eura spolu s príslušenstvom.

16. Dňa 1.4.2015 bola medzi žalovanou a žalobkyňou uzavretá dohoda o skončení pracovného pomeru ku dňu 30.4.2015. Z potvrdenia o zamestnaní vyplýva, že žalobkyňa bola od 18.7.2013 do 30.4.2015 práceneschopná.

17. Z potvrdenia zo dňa 3.3.2010 (č.l. 42) a mailovej komunikácie (č.l. 40) vyplýva, že u žalobkyne došlo k zániku poistenia.

18. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.4.2019, č.k. 61Cpr/10/2018 - 178 súd zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala náhrady mzdy za obdobie od 25.11.2013 do 30.4.2015.

19. Žalobkyňa v konaní predložila znalecký posudok č: 11/2019, v ktorom znalkyňa Ing. Darina Luščíková vyčíslila nárok na nemocenské dávky za obdobie od 28.07.2013 do 16.07.2014 v celkovej výške 4.650,90 eura. Táto vychádzala z náhrady mzdy vo výške 728,46 eura.

20. Z listu Sociálnej poisťovne zo dňa 16.04.2021 vyplýva, že Sociálnej poisťovne k tomuto dňu nebol doručený diel II. potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorý je žiadosťou o nemocenské.

21. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

22. Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Podľa § 17 ods. 3 Zákonníka práce, neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. Ak vznikne zamestnancovi následkom neplatného právneho úkonu škoda, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť.

24. Podľa § 30 zákona č. 461/2003 Z.z., o sociálnom poistení, Zamestnanec má nárok na nemocenskú dávku, ak

a) splnil podmienky ustanovené na vznik nároku na nemocenskú dávku počas trvania nemocenského poistenia alebo po jeho zániku v ochrannej lehote a

b) nemá príjem, ktorý sa považuje za vymeriavací základ podľa § 138 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20190901>>, okrem príjmu, ktorý sa poskytuje z iného dôvodu, než za vykonanú prácu, za obdobie trvania dôvodu na poskytnutie nemocenskej dávky uvedeného v § 33 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20190901>>, § 39 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20190901>>, § 48 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20190901>> a § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20190901>>.

25. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., o sociálnom poistení, povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba a dobrovoľne nemocensky poistená osoba majú nárok na nemocenskú dávku, ak tento zákon neustanovuje inak, ak

a) splnili podmienky ustanovené na vznik nároku na nemocenskú dávku počas trvania nemocenského poistenia a

b) zaplatili poistné na nemocenské poistenie najneskôr v posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, za obdobie od prvého vzniku nemocenského poistenia povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnej osoby a dobrovoľne nemocensky poistenej osoby do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, najviac za obdobie posledných päť rokov predchádzajúcich kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky; podmienka zaplata poistného na nemocenské poistenie sa považuje za splnenú, ak suma dlžného poistného na nemocenské poistenie je v úhrne nižšia ako 5 eur.

26. Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., zamestnanec a povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba majú nárok na nemocenské, ak boli pre chorobu alebo úraz uznaní

za dočasne práceneschopných na výkon zárobkovej činnosti alebo im bolo nariadené karanténne opatrenie podľa osobitného predpisu 50) (ďalej len „dočasná pracovná neschopnosť“).

27. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., zamestnancovi vzniká nárok na nemocenské od 11. dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnej osobe a dobrovoľne nemocensky poistenej osobe vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím 52. týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej len „podporné obdobie“), ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 231 ods. 1 písm. e) zákona č. 461/2003 Z.z., zamestnávateľ je povinný odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa preukazuje dočasná pracovná neschopnosť zamestnanca, ak trvá dlhšie ako desať dní, do troch dní po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca.

29. Predmetom konania zostalo rozhodnúť o náhrade škody vo výške 4.650,90 eura.

30. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

31. Predpokladmi vzniku náhrady škody v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka sú protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Pod protiprávnym úkonom treba chápať faktické správanie, porušujúce právnu povinnosť, teda porušujúce povinnosť vyplývajúcu z objektívneho práva, a to buď konaním proti zákonu, konaním obchádzajúcim zákon alebo konaním proti dobrým mravom. Protiprávnosť treba chápať ako porušenie objektívneho práva, a to či už vyplývajúceho zo zákona alebo zmluvnej povinnosti. Ďalším z predpokladov vzniku povinnosti náhrady škody je výskyt škody, ako ujmy na osobe alebo majetku inej osoby, vyjadriteľnej peniazmi. Dôkazné bremeno o jej výške znáša poškodený. Poškodený musí v spore okrem protiprávnosti a vzniku škody preukázať, že je medzi nimi vzťah príčinnej súvislosti. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný.

32. Žalobkyňa bola na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.07.2003 zamestnancom žalovanej s dohodnutým výkonom práce regionálny obchodný zástupca s miestom výkonu práce región obchodného miesta Prešov. Žalovaná ako zamestnávateľ dňa 04.02.2010 neplatne okamžite skončila pracovný pomer so žalobkyňou ako zamestnancom. O neplatnosti skončenia pracovného pomeru bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 11C/79/2010-299 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoPr/21/2012-360 právoplatným dňa 25.11.2013. Žalobkyňa a žalovaná dňom 30.04.2015 ukončili pracovný pomer, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.07.2003 v znení jej neskorších zmien vzájomnou dohodou o skončení pracovného pomeru uzatvorenou dňa 01.04.2015 v zmysle § 60 Zákonníka práce.

33. Predpokladom vzniku nároku na každú nemocenskú dávku je vznik sociálnej udalosti, t. j. vznik dôvodu na poskytnutie nemocenskej dávky. Zákon o sociálnom poistení vyžaduje, aby sociálna udalosť ako osobitná podmienka nároku na nemocenskú dávku, t. j. dočasná pracovná neschopnosť, ošetrovanie chorého člena rodiny, preradenie tehotnej zamestnankyne na inú prácu, tehotenstvo a narodenie dieťaťa, nastala počas trvania nemocenského poistenia alebo po jeho zániku počas trvania nároku na výplatu nemocenskej dávky alebo v ochrannnej lehote. Z obsahu potvrdenia o zamestnaní zo dňa 30.04.2015 vyplýva, že žalobkyňa ako zamestnanec žalovanej (vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru) bola v období od 18.07.2013 do 30.04.2015 práceneschopná. Táto skutočnosť vyplýva aj z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystaveného všeobecným lekárom dňa 19.07.2013.

34. V zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamestnávateľ plní povinnosti, ktoré možno v zásade rozdeliť do štyroch skupín - registračné povinnosti (prihlásiť sa a odhlásiť v registri zamestnávateľov, prihlásiť a odhlásiť svojich zamestnancov, oznámiť pobočke prerušenie sociálneho poistenia zamestnanca, oznámiť pobočke začiatok a ukončenie čerpania materskej a rodičovskej dovolenky svojho zamestnanca), povinnosti vykazovať stanovené údaje

(predkladať pobočke výkaz poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie a opravný výkaz), odvodové povinnosti (platiť a odvádzať poistné za seba a za svojich zamestnancov) a v neposlednom rade povinnosti poskytovať súčinnosť Sociálnej poisťovni a zamestnancovi (odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa preukazuje dočasná pracovná neschopnosť ak táto trvá viac ako 10 dní, poskytovať všeobecnú súčinnosť Sociálnej poisťovni pri vykonávaní sociálneho poistenia, viesť o svojich zamestnancoch evidenciu a predložiť ju do troch dní od uplatnenia nároku na dávku, umožniť vydávať svojim zamestnancom potvrdenia vykonať zamestnancom Sociálnej poisťovne kontrolu, oznamovať písomne určený pracovný úraz).

35. Ďalšou zo základných podmienok nároku na nemocenskú dávku je existencia nemocenského poistenia alebo plynutie ochrannej lehoty v deň vzniku dôvodu na poskytnutie nemocenskej dávky (napr. v deň vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti). Z tohto dôvodu je dôležité poznať skutočnosť, či je zamestnanec v uvedený deň nemocensky poistený. Túto skutočnosť sa Sociálna poisťovňa dozvie iba od zamestnávateľa, ktorý predkladá Sociálnej poisťovni Registračný list fyzickej osoby - prihláška/odhláška, Registračný list fyzickej osoby - prerušenie - vznik/zánik. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná po okamžitom skončení pracovného pomeru odhlásila žalobkyňu so Sociálnej poisťovne ku dňu 09.02.2010. Dňa 05.02.2014 žalovaná požiadala Sociálnu poisťovňu o zrušení zániku nemocenského poistenia na základe právoplatného rozhodnutie súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru.

36. V prípade, ak súd rozhodne o neplatnosti skončenia právneho vzťahu v prospech zamestnanca, potom zamestnávateľ opätovne neprihlasuje zamestnanca do Sociálnej poisťovne. Sociálne poistenie pokračuje naďalej ako jedno súvislé poistenie. Uvedené oznamuje zamestnávateľ Sociálnej poisťovni, keď požiadala o stornovanie zániku povinného poistenia zamestnanca z dôvodu, že pracovný pomer naďalej trvá (v danom prípade na základe právoplatného súdneho rozhodnutia o neplatnosti okamžitého skončenia právneho vzťahu). Z uvedeného vyplýva, že žiadosť žalovanej o zrušení zániku nemocenského poistenia adresovaná Sociálnej poisťovni zo dňa 05.02.2014 viedla k vykonaniu spätnej registrácie žalobkyne v Sociálnej poisťovni a žalobkyňa bola ako zamestnanec žalovanej poistená od vzniku pracovného pomeru (01.08.2003) až do dňa, kedy pracovný pomer skončil platne (30.04.2015).

37. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že u žalobkyne nastala sociálna udalosť - dočasná pracovná neschopnosť - v čase, keď jej v dôsledku rozhodnutia súdu spätne trvalo nemocenské poistenie (18.07.2013).

38. Nárok na výplatu nemocenskej dávky si poistenec uplatňuje na základe žiadosti o nemocenské (II. diel potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktoré vystaví ošetrojúci lekár) v príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne prostredníctvom svojho zamestnávateľa, ktorý vypíše a podpíše svoje potvrdenie.

39. Ak dočasná pracovná neschopnosť zamestnanca trvá menej ako desať dní, zamestnávateľ nemá v súvislosti s ňou voči Sociálnej poisťovni žiadne povinnosti, za prvých desať dní práceneschopnosti vypláca zamestnávateľ zamestnancovi náhradu príjmu, nárok na nemocenské v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vzniká zamestnancovi až od 11. dňa práceneschopnosti. Zamestnávateľ je preto povinný po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje. Bez predloženia žiadosti o nemocenské sa Sociálna poisťovňa nedozvie o skutočnosti, že zamestnanec požiadal o výplatu nemocenského a teda ani nezačne konať vo veci nároku na nemocenské.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že všetky predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka boli splnené. Protiprávny úkon žalovanej spočíval v tom, že po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca neodstúpila pobočke tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje. Uvedené vyplýva aj z listu Sociálnej poisťovne zo dňa 16.04.2021, v ktorom táto uvádza, že k tomuto dňu jej nebol doručený diel II. potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorý je žiadosťou o nemocenské. Sociálna poisťovňa teda nezačala konať o výplate nemocenského pre žalobkyňu, čím tejto vznikla škoda spočívajúca v nevyplatení nemocenskej dávky. Medzi vznikom škody a protiprávnym úkonom žalovanej je teda daná príčinná súvislosť, a preto súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne na náhradu škody je dôvodný.

41. Pokiaľ ide o výšku škody tak žalobkyňa v konaní predložila znalecký posudok č: 11/2019, v ktorom znalkyňa Ing. Darina Luščiková vyčíslila nárok na nemocenské dávky za obdobie od 28.07.2013 do

16.07.2014 v celkovej výške 4.650,90 eura. Táto vychádzala z náhrady mzdy vo výške 728,46 eura. Žalovaná výšku nenamietala, pričom trvala na argumentácii, že časť sa sťahuje na obdobie, kedy bola žalobkyni priznaná náhrada mzdy, t.j. za obdobie od 28.07.2013 do 25.11.2013. Túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže bolo by povinnosťou Sociálnej poisťovne vyplatiť žalobkyni nemocenskú dávku v prípade ak by si žalovaná splnila svoju povinnosť a odstúpila sociálnej poisťovni potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti. V súčasnosti je však nárok premlčaný. Súd okrem iného poukazuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. júna 2018, č.k. 6CoPr/2/2018 - 336, ktorý v predmetnej veci uviedol: „Žalobkyňa ako obchodný zástupca a jej mzdový proces funguje na províznom systéme (zaručená minimálna mzda a provízna odmena závislá od uhradeného poistného, vid' bod 6. Mzdové podmienky, Pracovná zmluva, čl. 6). Zamestnanci sú odmeňovaní podľa provízií, a teda aj v období práceneschopnosti, by bola žalobkyni vyplatená provízna odmena, ktorá závisí od toho, kedy bolo zaplatené poistné (čl. 110, arg. provízna odmena závislá od uhradeného poistného čl. 6). Výška príjmu „dílera“ podľa vyjadrenia samotného žalovaného je teda v rozhodujúcej miere závislá len od jeho obchodných zručností (čl. 70) a typické pre prácu dílera je, že zdravotné problémy pretrvávajú až do PN stavu paradoxne umožňujú zadovážovať poisťovni klientov, no tým aj zárobok pre zamestnanca, ktorý sa o rozšírenie klientely pričínil. V konečnom dôsledku poverená zástupkyňa za žalovanú poisťovňu na pojednávaní dňa 3.10.2014 výslovne uviedla cit. „zamestnanci sú odmeňovaní podľa provízií, a teda aj v prípade PN by bola žalobkyni vyplatená provízia, ktorá závisí od toho kedy bolo zaplatené poistné“. Odvolací dôvod žalovanej, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie veci tým, že sa priznala mzda aj za obdobie práceneschopnosti, odvolací súd posúdil ako nedôvodný. Nepriznanie náhrady mzdy je pre spravodlivé usporiadanie veci neprijateľné. Ak zamestnanec z dôvodu jeho špecifického postavenia dílera a jeho provízneho systému odmeňovania má aj v rámci PN vyplácanú mzdu podľa provízií, odvolací súd nevidí jediný dôvod na odklon od takéhoto pravidla v prípade, že ide o náhradu takejto mzdy (porov. bod 12 in fine). Špecifickosť prípadu je daná aj tým, že pre žalobkyňu PN stavy neznamenal prekážku v „zháňaní“ klientov pre žalovanú poisťovňu (porov. bod 11). Ďalšie dokazovanie na túto otázku nemalo relevanciu.“ Aj Krajský súd teda pripustil, že žalobkyňa má nárok aj na nemocenské dávky popri náhrade mzdy a to s poukazom špecifickosť zamestnania žalobkyne. Súd teda má za to, že nárok žalobkyne na náhradu škody je dôvodný, vyčíslená výška nebola spochybnená, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4.650,90 eura.

42. Pokiaľ ide o námietku žalovanej prezentovanú na pojednávaní dňa 7.5.2021 a to: „v prednese právneho zástupcu žalobcu na dnešnom pojednávaní zjavne došlo k modifikácii opisu skutkového stavu a samotného porušenia povinností, ktoré malo definovať. Máme teda za to, že dochádza k zmene žaloby, o ktorej by súd mal rozhodnúť.“, tak k tomu súd uvádza, že právny zástupca žalobkyne iba poukázal na závery odvolacieho súdu, teda z jeho strany nešlo o zmenu žaloby, o ktorej by mal rozhodovať súd. A keďže podaním zo dňa 13.3.2014 si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody, pričom škoda vznikla za nezaplatené dávky za obdobie od 18.7.2013 do 16.07.2014, nárok nie je premlčaný.

43. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti zaplatenia sumy 2.349,10 eura, a preto v tejto časti zavinila zastavenie konania a vo zvyšnej časti bola úspešná. Žalobkyňa bola teda úspešná v rozsahu 66,44% a žalovaná vo 33,56%. Úspech žalobkyne, ktorý prevyšuje úspech žalovanej je 32,88%. Súd preto priznal žalobkyni nárok na náhradu mzdy v rozsahu 32,88%. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 CSP zo spisu nevyplývala. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).